

sen er altsaa i Øjeblikket en Maksimumsgrænse. Man kan ikke arve mere end en Fjerdedel, men man kan meget godt arve mindre. Nu ændrer man dette, saa at den efterlevende Ægtefælle i det Tilfælde, at der er Børn, altid skal arve denne Fjerdedel, der saaledes bliver baade Minimums- og Maksimumsgrænse for vedkommendes Arveret ifølge Loven.

Hvis vi f. Eks. tænker os, at der er et Fællesbo paa 120 000 Kr., og dette efter den førstafdøde Ægtefælles Død skal deles, saa faar den længstlevende foruden selve Boslodden, som er Halvdelen af Boet, altsaa 60 000 Kr., en Fjerdedel af de 60 000 Kr., altsaa 15 000 Kr. som Arv, faar altsaa i alt 75 000 Kr. Det er nogen Forbedring, frem for hvad der gælder efter de nugældende Regler. Hvis Ægtefællerne er barnløse, er Forholdet nu det, at den længstlevende, hvor ingen anden Bestemmelse er truffet, foruden sin Boslod arver en Trediedel af den andens Boslod, det vil altsaa i det nævnte Tilfælde sige, at den længstlevende tager 60 000 Kr. som Boslod og en Trediedel af Resten, det er altsaa 20 000 Kr., som Arv. Det er altsaa et noget større Beløb i Arv allerede efter de gældende Regler, end hvor der er Børn, og det kan jo være rimeligt. Nu foreslaas denne Ret for den længstlevende udvidet, saaledes at hvis den førstafdøde af de barnløse Ægtefæller har Forældre eller Søkende eller Søkendes Børn, skal den længstlevende arve Halvdelen mod før en Trediedel. Det vil altsaa sige, at den længstlevende udtager foruden de 60 000 Kr. som Boslod 30 000 Kr. af den andens Halvdelen som Arv. Det er en Forhøjelse i Forhold til den nugældende Lov. Men endnu bedre bliver den efterlevende Ægtefælles Stilling, hvis der ikke er disse nære Slægtninge, men kun fjernere Slægtninge som Onkler, Tanter, Fætre, Kusiner o. s. v. I saa Tilfælde skal efter Forslaget den længstlevende have det hele, altsaa i det nævnte Tilfælde alle 120 000 Kr., nemlig dens Boslod, der er 60 000 Kr., og dens Arvelod ligeledes 60 000 Kr. Det hele er altsaa en betydelig Forbedring af den efterlevende Ægtefælles Arveret, baade i det Tilfælde, at der er Børn i Ægteskabet, og i det Tilfælde, at der ikke er Børn.

Men det, jeg gerne vil have overvejet, er, om der ikke er Grund til at forbedre den efterlevende Ægtefælles Stilling endnu mere og derved undgaa de noget indviklede og vidtløftige Regler om uskiftet Bo, der kan føre til visse Mærkværdigheder, saaledes f. Eks., at Delingen bliver en ganske anden, hvis der skiftes, medens den længstlevende

hensidder i uskiftet Bo, end hvis der skiftes efter den længstlevendes Død. Denne vil til enhver Tid kunne begære Skifte, og skiftes der saaledes i dens levende Live, skiftes der paa en helt anden Maade, end naar Skiftet udskydes, til begge er døde. Thi i sidstnævnte Tilfælde deles der lige, og Arven gaar til hvers Arvinger, dog saaledes, at af den førstafdødes Arvinger er kun de allernærmeste Slægtninge, Forældre, Søkende og Søkendes Børn, Arvinger, men af den sidstafdødes Arvinger er baade nærmere og fjernere Slægtninge Arvinger. Nu indtræder der den Mærkelighed, at hvis der ikke findes saadanne Arvinger, som jeg her har nævnt, træder Statskassen til og tager Arven, saaledes at Statskassen kommer til at gaa forud for den førstafdødes Onkler, Tanter, Fætre, Kusiner og lignende fjernere Slægtninge. Og hvor megen Pris man end med Rette sætter paa at samle Penge til Staten nu, forekommer det mig dog, at jeg har mere varme Følelser overfor mine Onkler, Tanter, Fætre og Kusiner end overfor Statskassen, saa jeg vil i hvert Fald finde det naturligt, at i saadanne Tilfælde gik mit Efterladenskab til disse fjernere Slægtninge fremfor lige ind i Statskassen. Her er altsaa forskellige Ting at overveje. Jeg kan tilføje, at visse Ophevelsesbestemmelser i Lovforslaget ligeledes fortjener nærmere Overvejelse, idet de formentlig ikke systematisk hører hjemme i denne Lov, og jeg vil derfor, naar Tidspunktet kommer, tillade mig at foreslaa en Udvalgsbehandling af Lovforslaget.

Elna Munch: Under Behandlingen af Lovforslaget om Ægteskabets Retsvirkninger udtalte jeg, at jeg kunde ønske visse Ændringer med Hensyn til Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo. Jeg havde ønsket at stille nogle Ændringsforslag vedrørende dette Omraade. Imidlertid fremkom der den Oplysning under Behandlingen, at Familieretskommissionen netop beskæftigede sig med disse Spørgsmaal og var ved at afslutte sit Arbejde. Under Hensyn hertil undlod jeg at stille Ændringsforslag, idet Justitsministeren lovede snarest muligt at fremsætte Lovforslag paa Grundlag af Kommissionsforslaget. Arbejdet blev stærkt fremskyndet, og jeg vil gerne takke den højtærede Justitsminister, fordi han har fremsat Lovforslaget saa hurtigt, at der er Mulighed for, at det kan blive færdigbehandlet i denne Rigsdagssamling, hvilket jo var en Forudsætning for Udvalget, der behandlede Lovforslaget om Ægteskabets Retsvirkninger. Først